

Obsah dnešnej prednasky

1. Rozsah platnosti premennej

2. Vnorená funkcia

3. Closure

4. Decorator

Closure - Uzaver

- Funkcia, ktorá používa neglobálnu premennú definovanú mimo svojho tela (vysvetlim)
- Da sa to použiť napríklad na asynchrónne programovanie pomocou callbackov (spätne volanie?).
- prevzaté z: Ramalho, Luciano. *Fluent Python*. O'Reilly Media, 2015.

Rozsah platnosti premenných

```
In [ ]: def f1(a):  
        print(a)  
        print(b)  
  
f1(3)
```

```
In [ ]: b = 6  
f1(3)
```

Funkcia vie čítať premennú definovanú mimo svojho tela

```
In [ ]: b = 6  
  
def f1(a):  
    print(a)  
    print(b)  
  
f1(3)
```

```
In [ ]: b = 6  
def f2(a):  
    print(a)  
    print(b)  
    b = 9  
  
f2(3)
```

```
In [ ]: b = 6  
def f2(a):  
    print(a)  
    print(b) # tuna nevytvoríme obsah premennej z prvého riadku ale tej, ktorá je až na ďalšom riadku. To  
    # logicky nemože prejsť  
    b = 9 # akonáhle raz vo funkcii priradujete do premennej, tak sa vytvorí nová, lokálna pri kompilácii  
    # do bitekódu.  
  
f2(3)
```

Python nedovoľí meniť (len čítať) hodnotu premennej, ktorá nie je lokálna

Python nevyžaduje deklaráciu premenných ale predpokladá, že premenná priradená v tele funkcie je lokálna.

JavaScript napríklad vyžaduje deklaráciu lokálnych premenných pomocou `var`. Ak na to zabudnete, tak nič nepredpokladá a pokúša sa hľadať premennú medzi globálnymi. Toto často spôsobuje chyby:

premeniu medzi globálnymi. Toto často spôsobuje bugy.

Ak chcete vo funkcii priradiť hodnotu premennej definovanej mimo nej, musíte z nej spraviť globálnu premennú

```
In [ ]: b = 6
def f3(a):
    global b
    print(a)
    print(b)
    b = 9

f3(3)
print(b)
```

Ale my globálne premenné nemáme radi. Takže toto nebudeme používať

Čo si zapamätáť o rozsahu platnosti premenných?

- funkcia vie citiť premenné definované mimo svojho tela
- tieto premenné ale nevie meniť.
- ak by ich chcela meniť, tak pri kompilácii do bítokodu sa vytvorí lokálna premenná a ak ju použijeme skor ako jej priradíme hodnotu, tak máme problém
- teoreticky môžeme použiť globálnu premennú, ale my nechceme

Dalsia vec, ktorú si potrebujeme vysvetliť na to aby sme spravili closure su vnorené funkcie

Ano, funkcie sa dajú definovať vo vnútri inej funkcie

```
In [ ]: def outer():
def inner(a):
    return a + 7
return inner
```

Vnútorná funkcia nie je z vonka dostupná. Existuje len v rámci tela vonkajšej funkcie. Teda pokiaľ ju nevrátíme ako návratovú hodnotu.

```
In [ ]: def outer():
def inner(a):
    return a + 7
return inner
```

```
In [ ]: inner(3) # zvonka funkcia nie je dostupná a je teda chránená (nikto k nej nemože a nezaspiť na priestor mien)
```

```
In [ ]: pom = outer()
pom
```

Na čo sú vnorené funkcie dobré?

- Hlavné skryvajú implementáciu funkcie pred okolím
- Umožňujú definovanie komplexnej logiky a množstva pomocných funkcií zatiaľ čo zvonka bude dostupná len jediná.
- Nemusíte tak definovať zbytočne veľa "privátnych" funkcií
- V pythone ani privátne funkcie nie sú, takže toto je jediný spôsob ako skryť pomocné funkcie pred svetom

Napríklad ak sa vám opakuje rovnaká postupnosť riadkov, tak ju vyjmiete

do funkcie ale ak je tato zbytočna pre ine funkcie, tak zvonka vobec nemusi byt dostupna

tj. kalsicky princip privatnej pomocnej funkcie

```
In [ ]: def process(file_name):
        def do_stuff(file_process):
            for line in file_process:
                print(line)

        if isinstance(file_name, str):
            with open(file_name, 'r') as f:
                do_stuff(f)
        else:
            do_stuff(file_name)
```

Daju sa pouzít napríklad na kontrolu vstupov odelenu od samotneho vypoctu

```
In [ ]: # https://realpython.com/blog/python/inner-functions-what-are-they-good-for/
def factorial(number):

    # error handling
    if not isinstance(number, int):
        raise TypeError("Sorry. 'number' must be an integer.")
    if not number >= 0:
        raise ValueError("Sorry. 'number' must be zero or positive.")

    # Logika spracovania je pekne sustredena na jednom mieste
    def inner_factorial(number):
        if number <= 1:
            return 1
        return number*inner_factorial(number-1)
    return inner_factorial(number)

# call the outer function
print(factorial(4))
```

Takze co je to teda ten uzaver?

Funkcia, ktora pouziva neglobalnu premennu definovanu mimo svojho tela

Naco?

1. Specializovanie vseobecnej funkcie (Partial function application)
2. Udrziavanie stavu medzi volaniami funkcie

Ano, bude to spinava funkcia

Obcas sa ale uchovavaniu stavu nevyhneme

Ideme spravit funkcionalny sposob ako si uchovavat stav

Chcem ukazat ako sa daju funkcionalne crty pouzít na vylepsenie imperativneho kodu

Specializovanie vseobecnej funkcie (Partial function application)

Teraz len jeden príklad. Poriadne sa tomu budem venovat zajtra

```
In [ ]: def make_power(a):
        def power(b):
            return b ** a
        return power
```

```
In [ ]: square = make_power(2)
square(3)
```

Udrziavanie stavu medzi volaniami funkcie - Ako?

- Funkcia vracia vnorenu funkciu, ktorá využíva lokálnu premennú na udržiavanie stavu.
- Predstavte si takúto úlohu:

Chceme funkciu, ktorá bude počítat priemer stále rastúceho počtu čísel.

Požiadavka je aby sme to vedeli spraviť v jednom prechode cez data nad potenciálne nekonečnou sekvenciou dát.

Jedna možnosť je generator, druhá je uzáver

Chceme funkciu, ktorú budeme opakovane volať s ďalším a ďalším číslom a vrátať nám to bude vždy aktuálny priemer všetkých doterajších čísel

```
In [ ]: # zatiaľ nespustat. avg nie je definované
avg(10)
# 10.0
avg(11)
# 10.5
avg(12)
# 11
```

Na výpočet potrebujeme uchovávať stav: sumu a počet hodnôt. Kde sa ukláda stav?

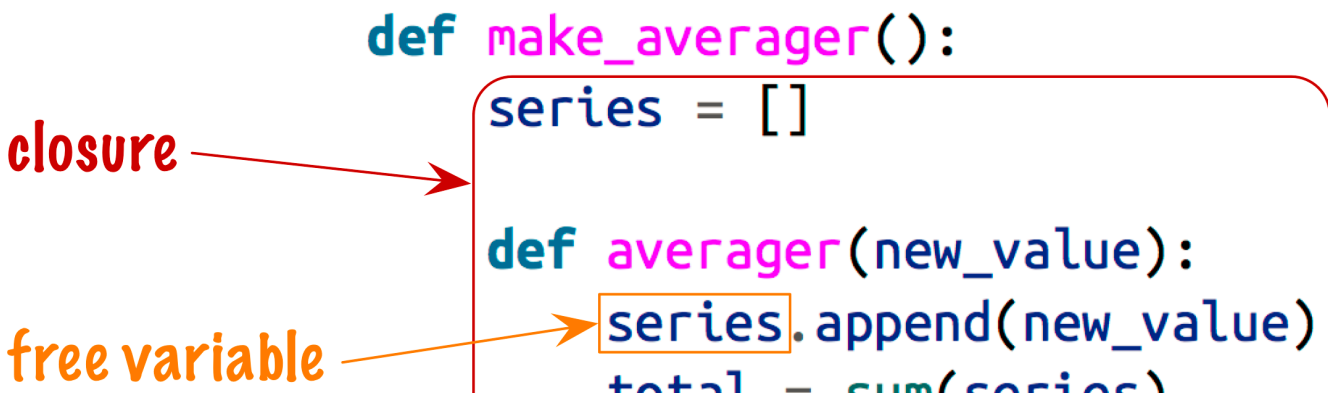
- V globalnej premennej? Nie, nechceme si zapratat priestor mien nejakými náhodnými premennými, ktoré by nám mohli hocikto prepísať.
- Potrebujeme niečo, čo nám tie premenné schová.

Niečo taketo by sa dalo implementovať pomocou uzáveru

```
In [ ]: def make_averager():
    series = [] # táto premenná je platná len vo funkcii make_averager. Je pre ňu lokálna. Mimo nej neexistuje.
    def averager(new_value):
        series.append(new_value) # vieme prístupit k premennej definovanej vyššie.
        # Keďže list je mutable, tak ho vieme aj zmeniť. Pozor, nemeníme premennú, meníme objekt!
        # Aby sme menili premennú, tak by tu muselo byť =
        total = sum(series)
        return total/len(series)
    return averager
```

```
In [ ]: avg = make_averager()
print(avg(10))
print(avg(11))
print(avg(12))
```

Obalujúca funkcia definuje rozsah platnosti lokálnych premenných. Po skončení vykonávania už na ne neexistuje referencia. Okrem tej, ktorá sa vráti ako návratová hodnota. Co je zhodou okolností funkcia, ktorá jednu z lokálnych premenných používa. Táto premenná sa volá **voľná premenná**, keďže na ňu neexistuje žiadna iná referencia.


```
total = sum(series)
return total/len(series)
```

```
return averager
```

Aj keď k volnej premennej sa ešte dá dostať

Keďže v Pythone nie je slovíčko `private` a všetka kontrola prístupu je len na konvencii, tak by ste sa toho nemali chytať. Na debugovanie a testovanie je to ale celkom dobre vedieť.

```
In [ ]: avg
# je to funkcia, ktorá je definovaná vo funkcii make_averager ako lokálna premenná s názvom averager
```

Da sa prístup k názvom premenných a aj volných premenných

```
In [ ]: print(avg.__code__.co_varnames)
print(avg.__code__.co_freevars)
```

A aj k ich hodnotám

```
In [ ]: print(avg.__closure__)
print(avg.__closure__[0].cell_contents) # táto hodnota sa dá aj zmeniť, ale nerobte to.
```

Na spocítanie priemeru nepotrebuje celý zoznam. Stačí nám suma a počet.

Tento príklad je ale pokazený. Kto vie prečo? Už som to naznačil viackrát.

```
In [ ]: def make_averager():
        count = 0
        total = 0
        def averager(new_value):
            count += 1
            total += new_value
            return total / count
        return averager
```

```
In [ ]: avg = make_averager()
avg(10)
```

`+=` je vlastne priradenie a teda spravi z premenných `count` a `total` lokálne premenné, pričom ich chce hneď predtým aj použiť

Pripomínam, že predchádzajúci príklad nepriradzoval do premennej, len upravoval mutable objekt.

Podobne ako úplne na začiatku bol riešením príkaz `global`, teraz to bude `nonlocal`

```
In [ ]: def make_averager():
        count = 0
        total = 0
        def averager(new_value):
            nonlocal count, total # tieto dve premenné teda nebúdu lokálne v rámci funkcie averager
            # ale sa zoberú z funkcie o úroveň vyššie
            count += 1
            total += new_value
            return total / count
```

```
return averager
```

```
In [ ]: avg = make_averager()  
avg(10)
```

Minule som vam slubil vysvetlenie ako opravit jeden hack

Mali sme kod, ktorý meral množstvo pamäti spotrebovanej pri počítaní s generatorom a bez neho Funkcia `measure_add` mala vedľajší efekt, ktorý vypisoval spotrebu pamäti každých 200 000 volaní. Potrebovala teda počítadlo, ktoré si uchovávalo stav medzi volaniami. Použili sme mutable objekt na to aby sme nemuseli použiť priradovanie a nesnažili sa prístupit k premennej pred jej definíciou alebo aby sme nedefinovali globálnu premennú..

```
In [ ]: from functools import reduce  
import gc  
import os  
import psutil  
process = psutil.Process(os.getpid())  
  
def print_memory_usage():  
    print(process.memory_info().rss)  
  
counter = [0] # Toto je ta globalny mutable objekt  
def measure_add(a, result, counter=counter):  
    if counter[0] % 200000 == 0:  
        print_memory_usage()  
    counter[0] = counter[0] + 1  
    return a + result
```

```
In [ ]: gc.collect()  
counter[0] = 0  
print_memory_usage()  
print(reduce(measure_add, [x*x for x in range(100000)]))
```

Ako tento hack opravit?

1. zabalime to cele do funkcie
2. zmenime mutable objekt za immutable
3. definujeme nonlokálnu premennú
4. vratime vnutoru funkciu

```
In [ ]: counter = [0] # Toto je ta globalny mutable objekt  
def measure_add(a, result, counter=counter):  
    if counter[0] % 200000 == 0:  
        print_memory_usage()  
    counter[0] = counter[0] + 1  
    return a + result
```

```
In [ ]: # toto tu mam en pre kontrolu, aby som nespravil chybu  
def make_adder():  
    counter = 0  
    def adder(a, result):  
        nonlocal counter  
        if counter % 200000 == 0:  
            print_memory_usage()  
        counter += 1  
        return a+result  
    return adder
```

A teraz to vyskusame

```
In [ ]: measure_add = make_adder()  
gc.collect()  
print_memory_usage()  
print(reduce(measure_add, [x*x for x in range(100000)]))
```

Pomocou Closure sa da vytvorit napríklad aj jednoduchá trieda

```
In [ ]: class A:
        def __init__(self, x):
            self._x = x

        def incr(self):
            self._x += 1
            return self._x

obj = A(0)
```

```
In [ ]: obj.incr()
```

Pomocou closure napriklad takto

```
In [ ]: def A(x):
        def incr():
            nonlocal x
            x += 1
            return x
        return incr

obj = A(0)
```

```
In [ ]: obj()
```

Ale mohol by som vratat aj viac "metod"

```
In [ ]: def A(x):
        def incr():
            nonlocal x
            x += 1
            return x

        def twice():
            incr()
            incr()
            return x

        return {'incr': incr, 'twice': twice}

obj = A(0)
```

```
In [ ]: obj['incr']()
# obj['twice']()
```

A aby bolo to volanie krajsie, tak mozem spravit nieco taketo

dalo by sa to aj krajsie, ale bol som lenivy :)

```
In [ ]: import pyrsistent as ps
        def A(x):
            def incr():
                nonlocal x
                x += 1
                return x

            def twice():
                incr()
                incr()
                return x

            return ps.freeze({'incr': incr, 'twice': twice})

obj = A(0)
```

```
In [ ]: # obj.incr()
        obj.twice()
```

V skutocnosti su uzaver a objekt vytvoreny z triedy ekvivalentne

<http://c2.com/cgi/wiki?ClosuresAndObjectsAreEquivalent> (<http://c2.com/cgi/wiki?ClosuresAndObjectsAreEquivalent>)

The venerable master Qc Na was walking with his student, Anton. Hoping to prompt the master into a discussion, Anton said "Master, I have heard that objects are a very good thing - is this true?" Qc Na looked pityingly at his student and replied, "Foolish pupil - objects are merely a poor man's closures."

Chastised, Anton took his leave from his master and returned to his cell, intent on studying closures. He carefully read the entire "Lambda: The Ultimate..." series of papers and its cousins, and implemented a small Scheme interpreter with a closure-based object system. He learned much, and looked forward to informing his master of his progress.

On his next walk with Qc Na, Anton attempted to impress his master by saying "Master, I have diligently studied the matter, and now understand that objects are truly a poor man's closures." Qc Na responded by hitting Anton with his stick, saying "When will you learn? Closures are a poor man's object." At that moment, Anton became enlightened.

Aky-taky preklad

Ctihodný majster Qc Na šiel so svojim študentom, Antonom. Dúfajúc, že vyzve majstra do diskusie, Anton povedal: "Pane, počul som, že objekty sú veľmi dobrá vec - je to pravda?" Qc Na pozrel súcitne na svojho študenta a odpovedal: "pochabý žiak - objekty sú len chudákové uzávery."

Pokarhaný Anton odišiel od svojho majstra a vrátil sa do svojej cely, študovať uzávery. Starostlivo si prečítal celú "Lambda: The Ultimate ..." sériu článkov spolu s referenciami, a implementoval malý Scheme interpret s objektovým modelom založeným na uzáveroch. Naučil sa veľa, a tešil sa na to ako bude informovať svojho majstra o svojom pokroku.

Na jeho ďalšej ceste s Qc Na, sa Anton pokúšal zapôsobiť na svojho pána tým, že hovorí: "Majstre, usilovne som študoval a pochopil som, že objekty sú skutočne chudákové uzávery." Qc Na reagoval tým, že udrel Antona palicou. Hovorí: "Kedy sa poučíš? Uzávery sú objektami chudáka." V tej chvíli Anton dosiahol osvietenie.

Objekty a uzavery maju rovnaku vyjadrovacu silu

Dolezite je vybrat si ktore pouzit v ktorej situacii, tak aby ste využili pekne vlastnosti oboch.

Ak toto dokazete, tak ste sa stali skutocnymi odbornikmi a dosiahnete nirvanu :)

Decorator

Decorator (Python) vs. navrhovy vzor Dekorator

Navrhovy vzor

- Ciel: pridanie dodatocnej zodpovednosti objektu dynamicky. Za behu.
- Ak mame velmi vela mozných kombinacii rozšíreni nejakeho objektu
- Příklad s kaviarnou (<https://python-3-patterns-idioms-test.readthedocs.io/en/latest/Decorator.html>) (Příklad je v pythone ale nepoužíva konstrukciu decorator. Je to len implementacia anvrhoveho vzoru.)
- Zabalenie objektu do noveho objektu, kde ten stary je parametrom konstruktora a pri volani hociakej metody sa vola aj metoda obalovaneho objektu. Příklad v Jave (https://sourcecaking.com/design_patterns/decorator/java/3).
- Obalujuci objekt sa puziva namiesto obalovaneho

Konstrukcia v pythone

- Obalenie funkcie alebo triedy do vlastneho kodu
- Pouziva sa pri definicii metody alebo triedy
- Nie priamo urcene na individualne objekty
- Pomocou tejto konstrukcie by sa dal implementovat navrhovy vzor Dekorator, ale to by bolo len velmi obmedzene vyuzitie.

inspirovane - <http://www.artima.com/weblogs/viewpost.jsp?thread=240808> (<http://www.artima.com/weblogs/viewpost.jsp?thread=240808>)

Co je dekorator konstrukcia v pythone

- Zabalenie funkcie do nejakej inej a pouzivanie obalenej namiesto povodnejs
 - neznie vam to podobne ako aspektovo orientovane programovanie v jave? Je to podobne, ale jednoduchsie (pouzitim a aj moznostami)
- Moze byt implementovany hociakym zavolatelny objektom (funkcia alebo objekt triedy implementujucej metodu `__call__`)
- Decorator moze byt hociaka funkcia, ktora prijma inu funkciu ako parameter a vracia funkciu


```
In [ ]: # takyto dekorator s tou obalovanou funkciou vlastne nic nespravi
def najjednoduchsi_mozny_dekorator(param_fct):
    return param_fct # vsimnite si, ze tu niesu zatvorky. Cize sa vracia funkcia ako objekt a nevykonava sa
```

Ked uz mame tu funkciu, tak s nou mozeme nieco aj spravit - napriklad obalit niecim inym

```
In [ ]: def zaujimavejsi_dekorator(param_fct):
        def inner():
            do_stuff()
            result = param_fct()
            do_another_stuff()
            return result
        return inner
```

Alebo nahradit niecim uplne inym

```
In [ ]: def nahradzujuci_dekorator(param_fct):
        def nieco_uplne_ine():
            pass
        return nieco_uplne_ine
```

stale plati to, ze je to funkcia, ktora dostava ako parameter funkciu a vracia funkciu

Ako potom takyto dekorator pouzitie?

```
In [ ]: def function(): # funkcia, ktoru chceme dekorovat
        pass

function = decorator(function)
```

```
In [ ]: # syntakticky cukor
@decorator
def function():
    pass
```

Dekorovana funkcia sa pouziva namiesto povodnej

```
In [ ]: def deco(func):
        def inner():
            print('running inner()')
        return inner
```

```
In [ ]: @deco
def target():
    print('running target()')
```

```
In [ ]: target()
target
```

Dekorator je spusteny pri importovani ale dekorovana funkcia az po explicitnom zavolani

```
In [ ]: registry = []

def register(func):
    print('running register(%s)' % func) # nejaky kod sa vykona pri registrovani
    registry.append(func)
    return func # vracia sa ta ista funkcia bezo zmeny
```

```
In [ ]: @register
def f1():
```

```
print('running f1()')

@register
def f2():
    print('running f2()')

def f3():
    print('running f3()')
```

```
In [ ]: registry
```

Co dava zmysel ak sa vlastne deje toto

```
In [ ]: def f1():
        print('running f1()')

        f1 = register(f1)

        def f2():
            print('running f2()')

        f2 = register(f2)

        def f3():
            print('running f3()')
```

```
In [ ]: f1()
        f2()
        f3()
```

Co ked ma dekorovana funkcia nejake parametre?

```
In [ ]: def my_print(string):
        print(string)
```

```
In [ ]: def param_decorator(param_fct):
        def wrapper(string): # wrapper musi mat tie iste parametre
            print('wrapper stuff')
            return param_fct(string)
        return wrapper
```

```
In [ ]: @param_decorator # pri pouzivani dekoratora sa potom nic nemeni
        def my_print(string):
            print(string)

        my_print('hello')
```

Co ked ma tych parametrov viac?

To iste ako v predchadzajucom pripade. Wrapper musi mat tie iste parametre.

Skusme to zovseobecnit pre funkcie s hociakym poctom atributov

```
In [ ]: def param_decorator2(param_fct):
        def wrapper(*args): # wrapper musi mat tie iste parametre
            print('wrapper stuff')
            return param_fct(*args) # co sa stane ked tu nebude *?
        return wrapper
```

```
In [ ]: @param_decorator2
        def my_print(string):
            print(string)

        @param_decorator2
        def my_print_more(string1, string2, string3):
            print(string1, string2, string3)

        @param_decorator2
```

```

def my_print_many(*args):
    print(*args)

my_print('hello')
my_print_more('hello', 'hello2', 'hello3')
my_print_many('hello', 'hello2', 'hello3', 'hello4', 'hello5')

```

No a co pomenovane atributy?

```

In [ ]: def my_print_optional(first, second='second', third='third'):
        print(first, second, third)

my_print_optional('1', '2', '3')
my_print_optional('1', '2')
my_print_optional('1')
my_print_optional('1', third='3', second='2')
my_print_optional('1', third='3')

```

```

In [ ]: def param_decorator3(param_fct):
        def wrapper(*args, **kwargs): # wrapper musi mat tie iste parametre
            print('wrapper stuff')
            return param_fct(*args, **kwargs)
        return wrapper

@param_decorator3
def my_print_optional(first, second='second', third='third'):
    print(first, second, third)

```

```

In [ ]: my_print_optional('1', '2', '3')
my_print_optional('1', '2')
my_print_optional('1')
my_print_optional('1', third='3', second='2')
my_print_optional('1', third='3')

```

Teraz si mozeme vyrobic napríklad uplne vseobecny dekorator, ktory bude pocitat pocty volani nejakej funkcie

```

In [ ]: def counter_decorator(fct):
        counter = 0
        def wrapper(*args, **kwargs):
            nonlocal counter
            counter += 1
            return fct(*args, **kwargs)
        return wrapper

```

```

In [ ]: @counter_decorator
def counted_fib(n):
    if n == 0:
        return 0
    elif n == 1:
        return 1
    else:
        return counted_fib(n-1) + counted_fib(n-2)

counted_fib(10)
print(counted_fib.__closure__[0].cell_contents)

```

dalo by sa to este vylepsit tak, aby som mal praktickejsi pristup k tomu pocitadlu, ale nateraz mi to staci

Pocita sa celkovy pocet volani funkcie

```

In [ ]: counted_fib(5)
print(counted_fib.__closure__[0].cell_contents)
counted_fib(5)
print(counted_fib.__closure__[0].cell_contents)

```

Dekorator sa da pouzic na Memoizaciu (Memoization)

- Ak máme čisté funkcie, tak ich výstup závisí len od vstupov.
- Ak máme dve volania funkcie s rovnakými atribútmi, tak to druhé vieme nahradiť predchádzajúcou hodnotou bez toho, aby som reálne spúšťal výpočet.
- Dostal by som teda cachovanie funkcie
- Dekorátor sa dá presne na toto použiť

```
In [ ]: def fib(n):
        if n == 0:
            return 0
        elif n == 1:
            return 1
        else:
            return fib(n-1) + fib(n-2)

fib(10)
```

Potrebujeme nejakú štruktúru, kde si budeme ukladať priebežné výsledky

- Napríklad slovník

```
In [ ]: def memoize(f):
        memo = {}
        counter = 0
        def wrapper(x):
            if x not in memo:
                nonlocal counter # toto by tu nemuselo byť, ale ja chcem vedieť koľko som si useťril volaní
                memo[x] = f(x)
                counter += 1 # toto by tu nemuselo byť
            return memo[x]
        return wrapper
```

```
In [ ]: @memoize
def memoized_fib(n):
    if n == 0:
        return 0
    elif n == 1:
        return 1
    else:
        return memoized_fib(n-1) + memoized_fib(n-2)

memoized_fib(10)
print(memoized_fib.__closure__[0].cell_contents)
```

```
In [ ]: @counter_decorator
def counted_fib(n):
    if n == 0:
        return 0
    elif n == 1:
        return 1
    else:
        return counted_fib(n-1) + counted_fib(n-2)

counted_fib(10)
print(counted_fib.__closure__[0].cell_contents)
```

Toto bola len jednoduchá verzia, na memoizovanie funkcie s jedným parametrom.

- Rozšírenie na viacero atribútov by malo byť pre vás jednoduché
- Rozšírenie na pomenované atribúty už také jednoduché nie je pretože `**kwargs` je slovník a ten nie je hashovateľný

kto vie prečo nie je hashovateľný?

- Podobne to **nebude** fungovať ak by niektoré z parametrov neboli hashovateľné.

Odpoveď na predchádzajúcu otázku

na to aby mohol byť objekt hashovateľný, musí byť nemenný. Pri zmene objektu by sa totiž musel zmeniť výsledok hashovacej funkcie (výsledok by

na to aby mohol byť objekt naslovovateľný, musí byť nemenný. I n zmenou objektu by sa totiž musel zmeniť výsledok naslovovacej funkcie (výsledok by mal závisieť od obsahu obejtku) a teda úplne stráca svoj zmysel pri identifikácii objektu

Co ked chcem dat dekoratoru nejake parametre?

Tu je syntax trochu nestastna a musim to zabalit este do jednej funkcie

```
In [ ]: def decorator(argument): # tuto jednu funkciu som tam pridal
        def real_decorator(param_funct): # tu bu zacinal dekorator bez parametrov
            def wrapper(*args, **kwargs):
                before_stuff()
                something_with_argument(argument)
                funct(*args, **kwargs)
                after_stuff()
            return wrapper
        return real_decorator

@decorator(argument_value)
def my_fct():
    pass
```

Pouzit to viem napriklad na vytvorenie dekoratora, ktory mi bude logovat volania funkcie a ja si zvolim uroven logovania

```
In [ ]: def log(level, message):
        print("{0}: {1}".format(level, message))

def log_decorator(level):
    def decorator(f):
        def wrapper(*args, **kwargs):
            log(level, "Function {} started.".format(f.__name__))
            result = f(*args, **kwargs)
            log(level, "Function {} finished.".format(f.__name__))
            return result
        return wrapper
    return decorator

@log_decorator('debug')
def my_print(*args):
    print(*args)

my_print('ide to?')
```

Dekorovanim menim niektore atributy funkcie

```
In [ ]: def some_fct():
        """doc string of some_fct"""
        print("some stuff")

some_fct()
print(some_fct.__name__)
print(some_fct.__doc__)
print(some_fct.__module__)
```

```
In [ ]: def decorator(f):
        def wrapper_fct(*args, **kwargs):
            """wrapper_fct doc string"""
            return f(*args, **kwargs)
        return wrapper_fct

@decorator
def some_fct():
    """doc string of some_fct"""
    print("some stuff")
```

```
In [ ]: some_fct()
print(some_fct.__name__)
print(some_fct.__doc__)
print(some_fct.__module__)
```

Ak dekorujem funkciu, tak nova funkcia dostane `__name__`, `__doc__`, `__module__` atributy z dekoratora a nie z tej povodnej funkcie.

`__module__` sa nezmeni, kedze dekorator je definovany v tom istom module, ak by som ho ale importoval ako balicek, tak by sa zmenilo aj to

Nastastie na to mame riesenie - dalsi dekorator

tento nastastie ale staci importovat a takmer nijak to nekomplikuje nas povodny kod

```
In [ ]: from functools import wraps

def decorator(f):
    @wraps(f) #mame na to dekorator, ktory tieto atributy skopiruje
    def wrapper_fct(*args, **kwargs):
        """wrapper_fct doc string"""
        return f(*args, **kwargs)
    return wrapper_fct

@decorator
def some_fct():
    """doc string of some_fct"""
    print("some stuff")
```

```
In [ ]: some_fct()
print(some_fct.__name__)
print(some_fct.__doc__)
print(some_fct.__module__)
```

Sumarizujeme - Rozne mozne formy dekoratorov

Nahradzajuci generator nahradi funkciu uplne niecim inym

```
In [ ]: def nahradzujuci_dekorator(param_fct):
    def nieco_uplne_ine():
        pass
    return nieco_uplne_ine
```

Obalujuci dekorator prida nieco pred a/alebo za volanie funkcie

```
In [ ]: def obalujuci_dekorator(param_fct):
    def inner():
        before_call()
        result = param_fct()
        after_call()
        return result
    return inner
```

Dekorator uchovavajuci si stav

```
In [ ]: def obalujuci_dekorator(param_fct):
    stav = hodnota
    def inner():
        nonlocal stav # ak mame mutable objekt ako stav, tak netreba pouzivat nonLocal
        stav = ina_hodnota
        return param_fct()
    return inner
```

Parametrizovany dekorator

```
In [ ]: def vonkajsi_dekorator(argument):
    def decorator(param_funct):
        def fct_wrapper(*args, **kwargs):
            before_stuff()
            something with argument(argument)
```

```
    something_else_for_decorator(arg_decorator,  
    func(*args, **kwargs)  
    after_stuff()  
    return fct_wrapper  
return decorator
```

```
@vonkajsi_dekorator(parameter)  
def funkcia():  
    pass
```

Registracny dekorator vykona nieco pri registracii funkcie

- vykona nieco pri registracii funkcie v case importovania a nie vykonavania samotnej funkcie.
- kludne si moze dekorator udrzovat nejaky stav pomocou lokalnych premennych

```
In [ ]: def registracny_dekorator(param_func):  
        when_registering_stuff()
```